

full DOMINICAL

ANEU MAR ENDINS

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Bisbe de Terrassa

Contagiar solidaritat

Aquest diumenge 14 de febrer coincideixen diversos esdeveniments. A Catalunya se celebra la jornada electoral; també coincideix amb el dia de sant Valentí, popularment, el dia dels enamorats. Ja portem gairebé un any patint una crisi sanitària que a la vegada ha provocat una greu crisi social i econòmica. Aquí, des de fa anys, disposem d'un sistema sanitari organitzat i eficaç, i també d'una xarxa de solidaritat eficient, que procura compensar les carencies del sistema. Amb la col·laboració de tots, durant la crisi s'han pogut incrementar els ajuts d'aliments i de roba, de l'àmbit energètic i també del sistema educatiu. Però hi ha molts llocs del món on les conseqüències de la pandèmia són molt més greus i la dependència de les organitzacions solidàries és incomparablement més gran. És en aquests llocs on actuen moltes organitzacions, entre elles, Mans Unides, que avui també celebra la seva campanya.

CONTAGIA SOLIDARITAT
PER ACABAR AMB LA FAM

Junts ho aconseguirem
COL-LABORA

900 811 888 | bizum 33439
www.mansunides.org

Mans Unides
CAMPANYA CONTRA LA FAM

d'una manera especial els països més pobres i vulnerables del planeta. En aquests llocs, els grans principis com el bé comú, la justícia o la solidaritat queden en segon terme i, en canvi, les crisis del medi ambient i les pandèmies globals es fan presents d'una manera més dura.

L'acció de Mans Unides consisteix en la realització de projectes concrets i en la difusió de les causes de la fam i de la pobresa i es fonamenta en el compromís per a fer possible un somni que els ha portat a millorar les condicions de vida de moltes persones des de fa més de seixanta anys. És en Jesucrist i en el seu missatge on troben la força per a comprometre's a favor dels més necessitats. És la seva aportació en la construcció de la fraternitat, en el projecte de Déu per al món, que exigeix viure en justícia i solidaritat. Tant de bo que tots col·laborem, cadascú des del seu lloc i des de la seva responsabilitat, a organitzar

la societat i l'economia d'una manera més coherent amb la dignitat humana. Cercant el bé comú, garantint els drets humans, tenint cura de la casa comuna.

La campanya de Mans Unides de 2021 porta aquest títol: «Contagia solidaritat per acabar amb la fam». Aquesta Organització No Governamental de Desenvolupament, catòlica, formada per voluntaris, continua amb fermesa la seva lluita contra la fam, la misèria, la desigualtat i l'exclusió, i, sobretot, contra les causes que les produeixen i les estructures injustes que les mantenen. La campanya d'enguany fa referència a enfortir les comunitats, a dotar les persones amb recursos més grans i millors per a accedir a una alimentació sana, a l'aigua i a la higiene, a l'educació, a la sanitat, etc. El camí per a assolir aquests objectius pas-

sa per la solidaritat i el bé comú, perquè les comunitats es facin càrrec elles mateixes dels problemes que viuen.

El compromís de Mans Unides és lluitar contra les moltes formes de la fam i la pobresa, i s'inspira en l'Evangeli i la Doctrina Social de l'Església. Enguany recorda amb èmfasi que les xifres de la fam i la pobresa han empitjorat a causa de l'actual pandèmia, i que les comunitats més vulnerables no tindran assegurat l'accés a les vacunes per a fer-hi front. D'altra banda, la crisi sanitària del coronavirus ha trobat la humanitat immersa en una crisi greu del medi ambient que afecta

Ens cal fer molta pedagogia, educar petits i grans en una «cultura de la solidaritat» compromesa en la lluita contra la pobresa i l'exclusió, promovent les «condicions de vida digna» per a tothom. Per a treballar en la construcció d'aquest altre món que és possible, Mans Unides necessita la nostra col·laboració. Siguem, doncs, generosos en la campanya d'enguany.

ENTREVISTA

Recuperar la motivació

LLORENÇ SAGALÉS

«Els homes d'avui sembla que ja no tenen motius per a ser justos. Per què ens hauríem d'estimar com a germans, si ja no som fills d'un mateix Pare? Per això, el repte és començar estimant aquells qui tenim més a prop, els qui més pateixen, els més desfigurats; i intentar descobrir-hi el rostre de Déu». El P. Llorenç Sagalés, de l'orde del Císter, delegat de Pastoral Social del bisbat de Terrassa, considera que per conscienciar-nos que cal ajudar en el moment actual «necessitem motivació». Dissabte 20 de febrer se celebra el Dia Mundial de la Justícia Social.

Per què s'ha arribat a una situació tan delicada?

L'epidèmia global que patim arriba a una societat espiritualment malalta, sense principis ni finals. Al nostre país, aquestes darreres dècades ens hem anat desprenent, no només de bons pressupostos econòmics per a la sanitat pública sinó dels elements religiosos i transcendents que sostenen i donen sentit a la vida i a la mort dels homes. Per això, no és sorprenent la sensació col·lectiva de desconcert i desolació davant la pèrdua, l'afectivitat esquinçada o la tristesa d'ànima.

Vostè va canviar els monestirs pels barris pobres. Ara viu més autènticament l'Evangelí?

Els monestirs i els barris pobres són *deserts* semblants. I jo sempre hi he anat per una qüestió de supervivència espiritual: entre els pobres hi trobo Déu i la pregària esdevé connatural. Entre els preferits del Senyor, el meu enduriment de cor queda també més fàcilment desemmascarat, identifico els meus dimonis i aprenc a rebre com un pobre.

Què cal perquè reverteixi aquesta situació?

Cal conversió. El nostre és un temps d'indigència, i això no es resol només amb un canvi de direcció, de govern o de plans estructurals. Cal un canvi de cor, una veritable conversió dels esperits. Als cristians ens toca no fer el ridícul i no donar lliçons, sinó començar per convertir-nos i intentar viure d'una altra manera.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Escletxes esperançadores: per molts anys!

Sovint, el ritme vital que seguim fa difícil gaudir dels petits detalls que la vida ens ofereix i que poden esdevenir escletxes esperançadores, possibilitats d'agraïment, retrobaments inesperats, nou pas de Déu que s'apropa, comunicació de sentiments, reconeixement d'atencions... Em suggerí aquesta reflexió un fet comú que hauríem de saber aprofitar: la celebració d'un aniversari. En aquest cas, d'un aniversari amb cert relleu: cinquanta anys de vida! Motiu per compartir la joia i l'esperança. «Alegreu-vos amb els qui estan alegres» (Rm 12,15).

Es tractava d'una metgessa a punt d'arribar als cinquanta anys. Familiars, amics i companys cercaven com celebrar-ho amb ella, tot respectant les normes relacionades amb la prevenció dels efectes de la pandèmia i fugint de trobades i contactes personals. Acordaren fer-li un llibre que recollís les aportacions de persones amb qui s'ha relacionat en els anys de vida que Déu li ha donat. Resseguint-ne les pàgines, es troben un seguit de manifestacions ben diverses. D'amistat: «Vull fer-te arribar, a més d'una cordial felicitació, la meua amistat sincera». Records d'infantesa: «Agraï-

ment per les estones compartides des que eres una nena que s'expli-cava amb una expressivitat i precisió sorprenents. Recordo molt aquells moments compartits amb tu i amb els teus germans». Els anys d'universitat i de treball dur: «Després vingueren els anys de facultat i de compartir la satisfacció per la carrera escollida, els neguits i la superació dels cursos. La preparació, la preocupació i la superació del MIR». El camí de l'amor i la família: «Recordo les primeres notícies d'un amic, cada vegada més amic, que amb el temps serà el teu marit..., els prolegòmens del casament i el gran dia..., la maternitat tan responsable». El reconeixement pel bé rebut: «Volem reconèixer tot el que has fet, fas i faràs al servei de les persones, amb una admirable fidelitat i lliurament». De presència continuada de Déu en la vida: «Pregaré Déu que et beneeixi a tu i als teus, i que beneeixi també la teua missió entre tots aquells i aquelles que es creuaran en el camí de la teua vida.»

«Doneu gràcies en tota ocasió. Això és el que Déu vol de vosaltres en Jesucrist» (1Te 5,18). Donar gràcies. Compartir la joia. Per molts anys!

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Las cruces de cada día

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

Todos nosotros vivimos dolor y alegría en nuestras vidas; momentos de gozo y momentos de cruz. A veces, parece que todo se intensifica. En estos meses de pandemia participamos del sufrimiento común y de consecuencias particulares que se desvelan en el día a día. El Señor, que siempre está a nuestro lado, nos dice: «Si alguno quiere venir en pos de mí, que se niegue a sí mismo, tome su cruz cada día y me siga» (Lc 9,23).

Con su amor y misericordia, el Señor despierta en nosotros el deseo de seguir sus huellas, de ir en pos de Él. Abrámosle plenamente el corazón en la oración. En esta disposición de amor recíproco podemos ir tras Él y seguirle. Nos dice que el bien que hacemos a uno de sus hermanos más

pequeños —hambrientos, sedientos, emigrantes, pobres, enfermos o encarcelados— se lo hacemos a Él (Mt 25,37-39).

Jesús nos invita a tomar la cruz del cada día, «la cruz del propio deber, la cruz de sacrificarse por los demás con amor —por los padres, los hijos, la familia, los amigos, también por los enemigos—, la cruz de la disponibilidad para ser solidarios con los pobres, para comprometerse por la justicia y la paz» (Ángelus, 19.06.16).

De la mano de María, atravesemos los momentos más oscuros y difíciles. Que Ella nos ayude a convertir nuestro miedo en confianza, nuestra angustia en esperanza y nos haga experimentar la cercanía del amor infinito del Crucificado (cf. Audiencia, 8.04.20).

Lectures de la missa diària i santoral

15. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.)

[Gn 4,1-15.25 / Sl 49 / Mc 8,11-13]. Sant Faustí i santa Jovita, germans mrs.; santa Geòrgia, vg.; sant Claudi de La Colombière (†1682), prev. jesuïta; sant Joan Baptista de la Concepció, prev. trinitari.

16. ■ Dimarts [Gn 6,5-8;7,1-5.10 / Sl 28 / Mc 8,14-21].

Sant Onèsim, bisbe; santa Juliana, vg. i mr.; sant Honest; beat Joan de Sant Domènec, mr.; beat Simó de Càscia, prev. agustinià; sant Porfiri, mr. (309) a l'Àsia Menor.

Comença el temps de Quaresma (lit. hores: 4a setm.)

17. ■ Dimecres de cendra [Jl 2, 12-18 / Sl 50 / 2Co 5,20-6,2 / Mt 6, 1-6.16-18].

Sant Aleix Falconieri (†1310) i els altres 6 florentins fund. Servents de Maria o servites (1304, OSM). Sant Ròmul, mr. (302); sant Silví, bisbe.

18. ■ Dijous [Dt 30,15-20 / Sl 1 / Lc 9,22-25].

Sant Simeó, bisbe de Jerusalem, parent de Jesús; sant Eladi (†632), bisbe de Toledo; beat Joan de Fièsola (fra Angèlic), prev. dominicà, pintor; santa Bernadeta Soubirous (†1879), vg., vident de Lourdes; beat Francesc de Regis Clé, prevere paül i mr.

19. ■ Divendres [Is 58,1-9a / Sl 50 / Mt 9,14-15].

Sant Gabí, prev. i mr. (296); sant Conrad de Piacenza, ermità; beat Àlvar de Còrdova, prev. dominicà; sant Jordi, monjo; beata Elisabet Picenardi, vg. servita.

20. ■ Dissabte [Is 58,9b-14 / Sl 85 / Lc 5,27-32].

Sants Nemesi i Potami, mrs.; sant Eleuteri (s. V), bisbe; sants Francesc i Jacinta Marto (Fàtima); santa Amada, rel.; beat Maurici Proeta, agustinià, de Castelló d'Empúries.

21. ■ † Diumenge vinent, I de Quaresma (lit. hores: 1a setm.)

[Gn 9,8-15 / Sl 24 / 1Pe 3,18-22 / Mc 1,12-15]. Sant Pere Damià (1007-1072), bisbe d'Òstia i doctor de l'Església, cardenal; sant Claudi, mr.; sant Dositeu, monjo. Festa de la Misteriosa Llum de Manresa.

DIUMENGE VI DE DURANT L'ANY

COMENTARI

Lectura del llibre del Levític

(Lv 13,1-2.45-46)

El Senyor digué a Moisès i a Aharon: «Si algú té a la pell una inflor, crostes o erupcions que facin témer el mal de la lepra, serà portat al sacerdot Aharon o a un dels seus fills sacerdots.

Els qui pateixen del mal de la lepra han d'anar escabellats, amb els vestits esquinçats, tapats fins a la boca, i han de cridar: "Impur, impur!" Mentre el mal persisteixi, són impurs, i han de viure sols, fora del campament».

Salm responsorial (31)

R. En vós he trobat el meu recer, vós em guardeu del perill.

Feliç el qui ha estat absolt de la falta / i ha vist sepultat el seu pecat. / Feliç l'home a qui el Senyor no té en compte la culpa, / i dintre seu ja no manté l'engany. R.

M'he decidit a reconèixer la falta, / no us he amagat més el meu pecat. / Tan bon punt m'ho he proposat, Senyor, / m'heu perdonat la culpa comesa. R.

Alegreu-vos, justos, celebren el Senyor; / homes rectes, aclameu-lo. R.

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 10,31-11,1)

Germans, quan mengeu o begueu, o feu altra cosa, feu-ho tot a glòria de Déu. No sigueu mai ocasió d'escàndol, ni per als jueus, ni per als grecs, ni per a l'Església de Déu, tal com faig jo, que en tot procuro d'adaptar-me a tots, i no busco allò que em convé a mi, sinó allò que convé als altres, perquè se salvin. Seguiu el meu exemple, tal com jo segueixo el de Crist.

✝ Lectura de l'Evangeli segons sant Marc (Mc 1,40-45)

En aquell temps, es presenta a Jesús un leprós, s'agenolla i li diu, suplicant-lo: «Si voleu, em podeu purificar». Jesús, compadit, el tocà amb la mà i digué: «Sí que ho vull: queda pur». A l'instant la lepra desaparegué i quedà pur. Tot seguit Jesús el va fer marxar, després de recomanar-li seriosament de no dir-ho a ningú, sinó d'anar a fer-se examinar pel sacerdot, oferir per la seva purificació el que Moisès havia ordenat, i certificar així que ja era pur. Però ell, així que se n'anà, començà a proclamar-ho davant la gent i de fer-ho conèixer pertot arreu, tant, que Jesús ja no podia entrar manifestament als pobles, i havia de quedar-se a fora, en llocs despoblats. Però la gent venia a trobar-lo de tot arreu.

Lectura del libro del Levítico

(Lev 13,1-2.45-46)

El Señor dijo a Moisés y a Aarón: «Cuando alguno tenga una inflamación, una erupción o una mancha en la piel, y se le produzca una llaga como de lepra, será llevado ante el sacerdote Aarón, o ante uno de sus hijos sacerdotes. Se trata de un leproso: es impuro.

El sacerdote lo declarará impuro de lepra en la cabeza. El enfermo de lepra andará con la ropa rasgada y la cabellera desgreñada, con la barba tapada y gritando: "¡Impuro, impuro!". Mientras le dure la afección, seguirá siendo impuro. Es impuro y vivirá solo y tendrá su morada fuera del campamento».

Salmo responsorial (31)

R. Tú eres mi refugio, me rodeas de cantos de liberación.

Dichoso el que está absuelto de su culpa, / a quien le han sepultado su pecado; / dichoso el hombre a quien el Señor no le apunta el delito / y en cuyo espíritu no hay engaño. R.

Había pecado, lo reconocí, / no te encubrí mi delito; / propuse: «Confesaré al Señor mi culpa», / y tú perdonaste mi culpa y mi pecado. R.

Alegraos, justos, y gozad con el Señor; / aclamadlo los de corazón sincero. R.

Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 10,31-11,1)

Hermanos: Ya comáis, ya bebáis o hagáis lo que hagáis, hacedlo todo para gloria de Dios. No deis motivo de escándalo ni a judíos, ni a griegos, ni a la Iglesia de Dios; como yo, que procuro contentar en todo a todos, no buscando mi propia ventaja, sino la de la mayoría, para que se salven. Sed imitadores míos como yo lo soy de Cristo.

✝ Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 1,40-45)

En aquel tiempo, se acercó a Jesús un leproso, suplicándole de rodillas: «Si quieres, puedes limpiarme». Compadecido, extendió la mano y lo tocó diciendo: «Quiero: queda limpio». La lepra se le quitó inmediatamente y quedó limpio.

Él lo despidió, encargándole severamente: «No se lo digas a nadie; pero para que conste, ve a presentarte al sacerdote y ofrece por tu purificación lo que mandó Moisés, para que le sirva de testimonio». Pero cuando se fue, empezó a pregonar bien alto y a divulgar el hecho, de modo que Jesús ya no podía entrar abiertamente en ningún pueblo; se quedaba fuera, en lugares solitarios; y aun así acudían a él de todas partes.

«La lepra desaparegué i quedà pur»

Curació del leprós (2009), de Marko Rupnik. Cripta del santuari de Sant Pius de Pietrelcina (Itàlia)

JORDI LATORRE, SDB

Director de l'ISCR Don Bosco

A l'evangeli, Marc ens recorda que Jesús va passar fent el bé i guarint també els leprosos. Terrible malaltia la lepra, encara en els nostres dies; més encara en aquell temps en què no tenia cap solució. La por al contagi obligava els malalts a viure aïllats i exclosos de les poblacions. Ho hem escoltat en la primera lectura: «el malalt de lepra caminarà esparracat i despenjat i cridant: Impur, impur» (Lv 13,45-46).

Jesús sent llàstima del leprós que li suplica per la seva curació. En l'evangeli de Marc, en diverses ocasions, se'ns mostra la compassió i la pietat que sent Jesús pels malalts i pecadors. D'aquesta manera, la misericòrdia de Déu adquireix un rostre humà en el cor i en les mans de Jesucrist.

Jesús s'acosta al leprós i el toca. Aquest gest de misericòrdia de Jesús retorna la salut al leprós. I amb la salut, li dona la possibilitat de tornar a la seva família i al seu treball. La misericòrdia de Jesús cura el malalt i el reintegra en la societat que abans l'havia exclòs.

Aquest gest es converteix així en una imatge de la salvació de Déu: quan parlem de la salvació no ens referim a una altra cosa que al benestar físic i espiritual de les persones. I la millor imatge de la salvació és el restabliment de la comunió.

Quan el nostre cor, dominat pels propis interessos, l'enveja, la rancúnia..., i tantes mesquineses que ens tenallen i que, de fet, ens separen i ens indisposen amb els altres, és guarit per la trobada amb Jesús, llavors som capaços de renunciar a nosaltres mateixos, a sobreposar-nos als propis interessos i posar-nos al servei de la comunió amb els altres. La trobada amb Jesús traça ponts i crea comunió on abans hi havia divisió i interessos contraposats.

Jesús ordena al leprós que no digui a ningú el goig de la seva guarició. Cosa impossible, ja que no es pot amagar la guarició d'un leprós quan retorna entre els seus totalment restablert! Jesús, però, no busca la fama i l'honor; tanmateix, la seva predicació i les seves guaricions van estenent el seu renom per tota la comarca, de manera que Jesús perd la seva vida privada: tothom el cerca. La vida de Jesús queda absorbida per la seva missió: l'anunci de l'Evangeli de Déu i la guarició de les persones ocupen la seva vida. També nosaltres volem posar la nostra vida a disposició del Regne, com va fer Jesús.

VIDA DIOCESANA

Activitats del Sr. Bisbe

Aquest diumenge 14, a les 11 h. Missa de festa patronal a la parròquia de Sant Valentí de Terrassa.

Dilluns 15, a les 11 h. Reunió amb els consiliaris del moviment de Cursets de Cristiandat de Llevant i Catalunya (telemàtica).

Dimecres 17, a les 20 h. Missa amb imposició de la Cendra a la Catedral.

Dissabte 20, a les 12 h. Ple nacional del moviment de Cursets de Cristiandat (telemàtic).

Diumenge 21, a les 12 h. Missa amb el Ritu d'Elecció dels catecúmens, a la Catedral.

ció dels sacraments, sobre la recepció del XXV aniversari del Concili Provincial Tarraconense a la diòcesi i de les propostes per a viure l'Any de Sant Josep a cada parròquia i arxiprestat.

Exercicis espirituals dels seminaristes. Des del dia 1 al 6 de febrer, a la Casa de la Mare de Déu de Montserrat de Caldes de Montbui, els seminaristes de la diòcesi de Terrassa varen practicar els exercicis espirituals dirigits per Mn. Oriol Pallàs Espinet, Director espiritual del Seminari Diocesà. A la fotografia, un grup dels exercitants.

Confirmacions a Sant Pau de Terrassa. El diumenge 7 de febrer, Mons. Saiz Meneses presidí la celebració de l'Eucaristia a la parròquia de Sant Pau de Terrassa i confirmà 8 joves.

Confirmacions a la Santa Creu de Sabadell. Mons. Salvador Cristau, Bisbe auxiliar, va celebrar la Missa el diumenge 7 de febrer a la parròquia de la Santa Creu de Sabadell i administrà el sagrament de la Confirmació a 16 joves.

Agenda

Restauració de pintures a la Salut. Les pintures que decoren l'interior del Santuari de la Mare de Déu de la Salut, a Sabadell, obra del pintor Antoni Vila Arufat estan sent restaurades. Es demana la col·laboració econòmica dels feligresos de la diòcesi. Es pot fer la transferència a: ES36-0081-7090-3100-0111-3314. O bé al Bizum - codi ONG: 00103.

La Quaresma. El proper dia 17 de febrer és Dimecres de Cendra, amb el que comença la Quaresma, els quaranta dies de preparació per a la Pasqua. És temps de practicar la penitència. El Dimecres de Cendra és dia de dejuni i abstinència (no menjar carn). Els divendres de Quaresma són dies d'abstinència.

Recés per a joves. Organitzat per les delegacions de Joventut i de Pastoral Vocacional a Caldes de Montbui. Del 19 al 21 de febrer per a nois. Del 26 al 28 de febrer per a noies.

Notícies

Reunió telemàtica d'arxiprestes. El dimecres 3 de febrer, Mons. Saiz Meneses es va reunir telemàticament amb els arxiprestes de la diòcesi. Varen reflexionar sobre l'aplicació del Pla Pastoral Diocesà, en especial sobre la implementació de moviments i mètodes de primer anunci en la prepara-

REMAD MAR ADENTRO

Contagiar solidaridad

Este domingo 14 de febrero coinciden diversos eventos. En Cataluña es jornada electoral; también coincide el día de san Valentín, popularmente, día de los enamorados. Llevamos casi un año padeciendo una crisis sanitaria que ha provocado a su vez una grave crisis social y económica. Aquí, desde hace bastante tiempo, disponemos de un sistema sanitario organizado y eficaz, así como una red de solidaridad eficiente, que procura subsanar las carencias del sistema. Con la colaboración de todos, durante la crisis se han podido incrementar las ayudas de alimentos y ropa, del ámbito energético, y también en el sistema educativo. Pero hay muchos lugares del mundo en los que las consecuencias de la pandemia son mucho más graves y la dependencia de las organizaciones solidarias es incomparablemente mayor. Es ahí donde actúan muchas

organizaciones, entre ellas, Manos Unidas, cuya campaña también se celebra hoy.

La campaña de Manos Unidas de 2021 lleva por título: «Contagia solidaridad para acabar con el hambre». Esta Organización No Gubernamental de Desarrollo, católica, de voluntarios, sigue firme en su lucha contra el hambre, la miseria, la desigualdad y la exclusión, y, sobre todo, contra las causas que las producen y las estructuras injustas que las mantienen. La campaña de este año habla de fortalecer las comunidades, de dotar a las personas con mayores y mejores recursos para acceder a una alimentación sana, al agua y al saneamiento, a la educación, a la sanidad, etc. Para alcanzar esos objetivos el camino pasa por la solidaridad y el bien común, para que las comunidades afronten por sí mismas los problemas que viven.

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Obispo de Terrassa

El compromiso de Manos Unidas es luchar contra las múltiples formas del hambre y la pobreza, y se inspira en el Evangelio y la Doctrina Social de la Iglesia. Este año recuerda vivamente que las cifras del hambre y la pobreza han empeorado a causa de la actual pandemia, y que las comunidades más vulnerables no tendrán asegurado el acceso a las vacunas para enfrentarla. Por otra parte, la crisis sanitaria del coronavirus ha encontrado a la humanidad sumida en una grave crisis medioambiental que afecta especialmente a los países más pobres y vulnerables del planeta. En esos lugares, los grandes principios como el bien común, la justicia o la solidaridad suelen quedar relegados y, en cambio, se hacen presentes golpeando con más crueldad la crisis medioambiental y las pandemias globales.

La acción de Manos Unidas consiste en la realización de proyectos concretos y en la difusión de las causas del hambre y la pobreza y

se fundamenta en el compromiso para hacer posible un sueño que les ha llevado a mejorar las condiciones de vida de muchas personas desde hace más de sesenta años. En Jesucristo y en su mensaje encuentran la fuerza para comprometerse a favor de los más necesitados. Es su aportación en la construcción de la fraternidad, en el proyecto de Dios para el mundo, que exige vivir en justicia y solidaridad. Ojalá todos colaboremos, cada uno desde su lugar y desde su responsabilidad, a organizar la sociedad y la economía de un modo coherente con la dignidad humana, buscando el bien común, garantizando los derechos humanos, cuidando en definitiva la casa común.

Necesitamos hacer mucha pedagogía, educar a pequeños y mayores en una «cultura de la solidaridad» comprometida en la lucha contra la pobreza y la exclusión, promoviendo las «condiciones de vida digna» para todos. Para trabajar en la construcción de ese otro mundo, que es posible, Manos Unidas necesita nuestra colaboración. Seamos, pues, generosos en la campaña de este año.